

УДК 347.440.44

Олександр Вадимович Каталін,

курсант 3 курсу факультету № 1 ХНУВС

Науковий керівник: канд. юрид. наук, доцент Зайцев О. Л.

СПІВВІДНОШЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО Й ТЕНДЕРНОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Завдання тез – установити, наскільки закон України «Про публічні закупівлі» відповідає Конституції України, як акту з найвищою юридичною силою? Зупинимось на декількох прикладах.

По-перше, ст. 10 Конституції України передбачила, що державною мовою в Україні є українська мова. Держава забезпечує всебічний розвиток і функціонування української мови в усіх сферах суспільного життя на всій території України.

Відповідно до ст. 15 Закону, під час проведення процедур закупівель усі документи, що готуються замовником, викладаються українською мовою, а також за рішенням замовника одночасно всі документи можуть мати автентичний переклад на іншу мову. Визначальним є текст, викладений українською мовою. Таке положення законодавства є дискреційним по відношенню до іноземних учасників, які будуть змушені витратити час на автентичний переклад.

По-друге, ст. 6 Конституції України передбачає, що державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Пункт 14. ст. 1 Закону нехтує цим положенням і вказує орган оскарження – Антимонопольний комітет України, який з метою неупередженого та ефективного захисту прав та законних інтересів осіб, пов'язаних з участю у процедурах закупівлі, утворює постійно діючу адміністративну колегію (колегії) з розгляду скарг про порушення законодавства у сфері публічних закупівель. Рішення постійно діючої адміністративної колегії (колегій) приймаються від імені Антимонопольного комітету України. За результатами розгляду скарги орган оскарження має право прийняти рішення про встановлення або відсутності порушень процедури закупівлі та про заходи, що повинні вживатися для їх усунення.

По-третє, ч. 4 статті 13 Конституції України передбачає, що Держава забезпечує захист прав усіх суб'єктів права власності і господарювання, соціальну спрямованість економіки. Усі суб'єкти права власності рівні перед законом. Як цей принцип реалізується в законі?

Тільки Замовник може вимагати надати забезпечення виконання договору про закупівлю, тобто надання забезпечення виконання зобов'язань учасника перед замовником за договором про закупівлю або забезпечення тендерної пропозиції – надання забезпечення виконання зобов'язань учасника перед

замовником, що виникли у зв'язку з поданням тендерної пропозиції, у вигляді такого забезпечення, як гарантія.

Тільки Замовник на будь якій стадії може відмінити торги. Наприклад, відсутності подальшої потреби в закупівлі товарів, робіт і послуг або неможливості усунення порушень, що виникли через виявлені порушення законодавства з питань публічних закупівель. Така відміна не потребує компенсації витрат Учаснику на підготовку та участь у тендері.

Як ми бачимо національне тендерне законодавство містить в собі достатньо велику кількість дискреційних умов по відношенню до звичайних учасників торгів, ставлячи в превалюваний стан Замовників – органи державної влади, органи місцевого самоврядування та органи соціального страхування, створені відповідно до закону, а також юридичні особи та їх об'єднання, які забезпечують потреби держави або територіальної громади.

Одержано 20.04.2017

УДК 347.464

Юлія Павлівна Корецька,

курсант 3 курсу факультету № 2 ХНУВС

Науковий керівник: канд. юрид. наук, доцент Піхурець О. В.

РЕНТА ЯК РИЗИКОВИЙ ДОГОВІР (ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ)

Регулювання майнових відносин здійснюється через різні інститути цивільного права. Одним із найпоширеніших інститутів є договір ренти, який відомий ще з римських часів, але в той же час є новим для цивільного права України. У зв'язку з цим виникає багато теоретичних та практичних проблем, що пов'язані з недосить чітким, зокрема: віднесення договору до реальних чи консенсуальних договорів, визначення предмета та суб'єктного складу договору ренти. Додаткова актуальність досліджень наведеного питання викликана відсутністю системних наукових досліджень цього виду ризикових договорів, що не завжди дозволяє виявити критерії і відмежувати їх від суміжних договірних конструкцій. У вітчизняній цивілістичній літературі фактично відсутні системні наукові дослідження договору ренти.

До нині недостатньо уваги приділено важливим питанням, пов'язаним з визначенням поняття і природи договорів ренти як різновиду ризикових договорів. У зв'язку з цим виникає необхідність системного підходу в розумінні і цивільно-правовому регулюванні даної правової категорії як родового поняття будь-яких видів рентних договорів, у тому числі довічного утримання.

Договір ренти є традиційним різновидом ризикових угод, який займає самостійне місце серед цивільно-правових договорів, пов'язаних з переходом права власності на майно. Для ренти, однак, притаманна невизначеність загальної